

Prima instanță: Judecătoria Călărași (judecător D. Croitor)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători D. Manole, V. Negru și I. Cotruță)

Dosar nr. 2ra-2037/17

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Macaru Nicolae,
în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată
înaintată de Mîrzac Liuba și de Mîrzac Foma împotriva lui Macaru Nicolae,
intervenient accesoriu Primăria s. Pitușca, r. Călărași, cu privire la compensarea
venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care
s-a respins apelul declarat de Macaru Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei
Călărași din 18 februarie 2016 și s-a menținut hotărârea primei instanțe,

C O N S T A T Ă :

La 18 iulie 2014 Mîrzac Liuba și Mîrzac Foma au înaintat o cerere de
chemare în judecată împotriva lui Macaru Nicolae (vol. I, f.d. 1), prin care au
solicitat: (1) compensarea în beneficiul lor, din contul lui Macaru Nicolae, a
venitului ratat în sumă de 7 608 lei din cauza folosirii ilicite în anii 2011 – 2013 de
către acesta a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYYY, care le
aparțin cu drept de proprietate; și (2) compensarea în beneficiul lor, din contul lui
Macaru Nicolae, a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, au susținut că dețin cu drept de proprietate terenurile
agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYYY, situate în s. Pitușca, r. Călărași.

Au invocat un litigiu care viza revendicarea de către Macaru Nicolae a
terenurilor agricole cu nr. cadastrale ZZZZZ și WWWWW, situate în s. Pitușca,
din posesiunea lor nelegitimă, litigiu soluționat în mod irevocabil în favoarea lui
Macaru Nicolae prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-864/14 din 19
martie 2014.

Au indicat că la sfârșitul anului 2013 au predat benevol lui Macaru Nicolae
terenurile agricole cu nr. cadastrale ZZZZZ și WWWWW.

Totodată, au arătat că până la sfârșitul anului 2013, timp de trei ani, Macaru Nicolae a folosit în mod ilicit porțiunea de 0, 3 ha din terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYY.

Au declarat că în anii 2011 – 2013 Macaru Nicolae a cules roada de pe această porțiune de terenuri agricole, din care cauză au ratat un venit în sumă de 7 608 lei, estimat în baza recoltei medii a producției agricole (floarea-soarelui, porumb și orz) în raionul Călărași în perioada de referință.

Au precizat că la 01 iulie 2014 l-au invitat pe Macaru Nicolae la Primăria s. Pitușca pentru soluționarea diferendului pe cale amiabilă, dar chemarea a rămas fără efect.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Călărași din 11 mai 2015 (vol. I, f.d. 67), s-a atras în proces Primăria s. Pitușca în calitate de intervenient accesoriu.

La 16 octombrie 2015 Mîrzac Liuba și Mîrzac Foma au depus o cerere privind mărirea cuantumului pretenției lor principale (vol. I, f.d. 90-91), prin care au solicitat compensarea în beneficiul lor, din contul lui Macaru Nicolae, a venitului ratat în sumă de 11 158 lei din cauza folosirii ilicite în anii 2011 – 2013 de către acesta a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYY, care le aparțin cu drept de proprietate.

În motivarea cererii date, au explicat că în anii 2011 – 2013 Macaru Nicolae a folosit ilicit întreaga suprafață a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYY, care este de 0, 44 ha.

Prin hotărârea primei instanțe din 18 februarie 2016 (vol. I, f.d. 159; 165-168), s-a admis integral acțiunea; s-a încasat în beneficiul Liubei Mîrzac și al lui Mîrzac Foma, din contul lui Macaru Nicolae, suma de 11 158 lei cu titlu de venit ratat; și s-a încasat în beneficiul statului, din contul lui Macaru Nicolae, suma de 106, 5 lei cu titlu de taxă de stat la înaintarea acțiunii.

La 16 martie 2016 Macaru Nicolae a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (vol. I, f.d. 164), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată, iar la 27 octombrie 2016 a depus cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 203-207).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 (vol. I, f.d. 215; 216-224), s-a respins apelul declarat de Macaru Nicolae și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 26 aprilie 2017 Macaru Nicolae a depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (vol. II, f.d. 2-4), solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a susținut că prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat prevederile art. 14 și 610 Cod civil.

A explicat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat prevederile date din motiv că au dat o apreciere greșită probelor din dosar, în special scrisorii Primăriei s. Pitușca nr. 13 din 12 ianuarie 2012, adevărului Primăriei s. Pitușca nr. 678 din 30 iunie 2014, actului de constatare al Primăriei s. Pitușca nr. 1266 din 14 septembrie 2015 și depozițiilor martorilor, care pe de o parte, se contrazic între ele,

iar pe de altă parte, nu indică în mod cert asupra folosirii de către Macaru Nicolae în anii 2011 – 2013 a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX și YYYYY.

A subliniat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare accidentul XXXXX pe care l-a suferit în 2012 și care nu i-ar fi permis să folosească aceste terenuri agricole.

La 18 octombrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin trimitere poștală în adresa Liubei Mîrzac și a lui Mîrzac Foma câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar Mîrzac Liuba și Mîrzac Foma nu au prezentat referințe în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acestora.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Macaru Nicolae împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Fișa de însoțire a deciziei integrale a instanței de apel (vol. I, f.d. 225) include mențiunea că acest act judecătoresc a fost expediat prin trimitere poștală în adresa lui Macaru Nicolae la 18 noiembrie 2016, dar la materialele dosarului nu se află avizul de recepție corespunzător. De asemenea, la materialele dosarului nu se află vreo probă care ar confirma comunicarea lui Macaru Nicolae a deciziei integrale a instanței de apel prin alte mijloace.

Astfel, în condițiile în care nu poate fi stabilită cu precizie data la care Macaru Nicolae a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea recursului la 26 aprilie 2017 se consideră a fi îndeplinită cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele

de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de CEDO.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței CtEDO, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de

administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Macaru Nicolae nu este bazată pe vreun temei prevăzut de art. 432 Cod de procedură civilă.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că Macaru Nicolae a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări nu are vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate, având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a legii materiale, iar argumentele recursului, care au fost deja invocate, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Macaru Nicolae ca inadmisibil.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Macaru Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Luiza Gafton